

TEKST SYNTETYCZNY
KONWENCJI MLI ORAZ UMOWY MIĘDZY
RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
A
RZĄDEM HASZYMIDZKIEGO KRÓLESTWA JORDANII
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU

Niniejszy dokument przedstawia tekst syntetyczny w zakresie stosowania Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Haszymidzkiego Królestwa Jordanii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzonej w Ammanie dnia 4 października 1997 r. (dalej: „Umowa”), zmodyfikowanej przez Konwencję wielostronną implementującą środki traktatowego prawa podatkowego mające na celu zapobieganie erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysku, podpisaną przez Polskę dnia 7 czerwca 2017 r. oraz przez Jordanię dnia 19 grudnia 2019 r. (dalej: „Konwencja MLI”).

Niniejszy dokument został przygotowany przez właściwe organy podatkowe Polski i Jordanii i przedstawia wspólne rozumienie modyfikacji wprowadzonych do Umowy przez Konwencję MLI.

Podstawą przygotowania niniejszego dokumentu były stanowiska w zakresie przyjęcia Konwencji MLI, przekazane Depozytariuszowi przy składaniu do depozytu instrumentu ratyfikacji przez:

- Polskę, dnia 23 stycznia 2018 r.; oraz
- Jordanię, dnia 29 września 2020 r.

Skutki stosowania Konwencji MLI w odniesieniu do Umowy mogą ulec zmianie, gdyż Konwencja MLI stanowi dynamiczny instrument i Strony mogą w przyszłości częściowo modyfikować swoje stanowisko w zakresie jej stosowania.

Celem niniejszego dokumentu jest ułatwienie stosowania Konwencji MLI. Stanowi on wyłącznie materiał informacyjny i pomocniczy, mający na celu udokumentowanie wpływu Konwencji MLI na Umowę. Niniejszy dokument w żadnym przypadku nie stanowi źródła prawa. Teksty autentyczne Umowy i Konwencji MLI pozostają jedynymi źródłami prawa.

Dla celów stosowania prawa, postanowienia Konwencji MLI muszą być interpretowane równolegle z Umową, z uwzględnieniem stanowisk Umawiających się Państw w zakresie przyjęcia Konwencji MLI.

Postanowienia Konwencji MLI mające zastosowanie do przepisów Umowy zostały umieszczone w niniejszym dokumencie w polach tekstowych, w odniesieniu do odpowiednich przepisów Umowy. Pola tekstowe zawierające postanowienia Konwencji MLI zostały umiejscowione co do zasady w porządku odpowiadającym postanowieniom Konwencji Modelowej OECD z 2017 r.

Zmiany w brzmieniu przytaczanych postanowień Konwencji MLI zostały wprowadzone, aby dostosować użytą w niej terminologię do terminologii stosowanej w Umowie (np. „Umowa podatkowa, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja” i „Umowa”, „Umawiające się Jurysdykcje” i „Umawiające się Państwa”), a przez to ułatwić rozumienie postanowień Konwencji MLI. Przedmiotowe zmiany w terminologii mają na celu zwiększenie czytelności tego dokumentu i nie są nakierowane na dokonanie zmian merytorycznych w postanowieniach Konwencji MLI.

Wejście w życie i stosowanie postanowień Konwencji MLI

Data wejścia w życie Konwencji MLI:

- dla Polski: 1 lipca 2018 r.; oraz
- dla Jordanii: 1 stycznia 2021 r.

Postanowienia Konwencji MLI będą miały zastosowanie w odniesieniu do Umowy począwszy od innych dat niż daty stosowania postanowień Umowy. Poszczególne postanowienia Konwencji MLI mogą być stosowane w różnych datach, zależnie od rodzaju podatków (podatki pobierane u źródła od dochodów nierezydentów lub inne podatki) oraz od wyborów dokonanych przez Umawiające się Państwa w ich stanowiskach w zakresie przyjęcia Konwencji MLI.

W konsekwencji, jeśli w niniejszym dokumencie nie wskazano inaczej, zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji MLI, postanowienia art. 5 ust. 6, art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 Konwencji MLI będą miały zastosowanie w zakresie stosowania Umowy przez Polskę:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w Polsce, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu lub po dniu 1 stycznia 2021 r.; oraz
- w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez Polskę, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 lipca 2021 r.;

oraz

zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji MLI, postanowienia art. 5 ust. 6, art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 Konwencji MLI będą miały zastosowanie w zakresie stosowania Umowy przez Jordanię:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w Jordanii, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu lub po dniu 1 stycznia 2021 r.; oraz
- w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez Jordanię, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 lipca 2021 r.

Źródła:

Tekst autentyczny Konwencji MLI został opublikowany na stronie internetowej Depozytariusza Konwencji MLI (OECD):

- w języku angielskim: <http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>;
- w języku francuskim: <http://www.oecd.org/fr/fiscalite/conventions/convention-multilaterale-pour-la-mise-en-oeuvre-des-mesures-relatives-aux-conventions-fiscales-pour-prevenir-le-BEPS.pdf>.

Tekst Konwencji MLI w języku polskim został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 2018 r. poz. 1369 (z późn. zm.).

Oświadczenie rządowe w sprawie mocy obowiązującej Konwencji MLI zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2018 r. poz. 1370 (z późn. zm.).

Oświadczenie rządowe w sprawie mocy obowiązującej Konwencji MLI w relacjach między Polską a Jordanią zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2020 r. poz. 2202.

Stanowiska w zakresie przyjęcia Konwencji MLI Umawiających się Państw zostały opublikowane na stronie internetowej OECD: <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Baza stanowisk w zakresie przyjęcia Konwencji MLI (Matching Database) jest publicznie dostępna na stronie internetowej OECD: <http://www.oecd.org/tax/treaties/mli-matching-database.htm>.

UMOWA
MIĘDZY
RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
A
RZĄDEM HASZYMIDZKIEGO KRÓLESTWA JORDANII
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Haszymidzkiego Królestwa Jordanii,
powodowane chęcią popierania i umacniania wzajemnych stosunków gospodarczych
poprzez usuwanie przeszkód podatkowych,

*Następujący tekst preambuły, o którym mowa w art. 6 ust. 1 Konwencji MLI, zostaje
włączony do preambuły niniejszej Umowy:*

**ARTYKUŁ 6 KONWENCJI MLI – CEL UMOWY PODATKOWEJ,
DO KTÓREJ MA ZASTOSOWANIE NINIEJSZA KONWENCJA**

Mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków
objętych [*niniejszą Umową*], bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub
obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania
(włączając w to nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione (treaty-
shopping), mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w [*Umowie*] pośrednio
na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich
jurysdykcji),

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy umowa

1. Niniejsza umowa dotyczy podatków od dochodu, bez względu na sposób ich poboru, pobieranych na rzecz Umawiającego się Państwa, jego jednostek administracyjnych lub władz lokalnych.

2. Za podatki od dochodu uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu albo od części dochodu, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy umowa, należą w szczególności:

a) w Polsce:

- 1) podatek dochodowy od osób fizycznych,
- 2) podatek dochodowy od osób prawnych,

(zwane dalej "podatkami polskimi");

b) w Jordanii:

- 1) podatek dochodowy,
- 2) podatek od sprzedaży,
- 3) podatek od usług socjalnych,

(zwane dalej "podatkami jordańskimi").

4. Niniejsza umowa ma także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej umowy będą wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe władze Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszystkich zasadniczych zmianach dokonanych w ich ustawodawstwach podatkowych.

Artykuł 3

Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej umowy, jeżeli z jej treści nie wynika inaczej:

- a) określenie „Polska” użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym każdy obszar poza jej wodami terytorialnymi, na którym na mocy ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym Polska może sprawować suwerenne prawa do dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych;
- b) określenie „Jordania” oznacza terytoria Haszymidzkiego Królestwa Jordanii, wody terytorialne Jordanii, wraz z dnem morskim i podglebiem wód terytorialnych, i obejmuje każdy obszar poza wodami terytorialnymi Jordanii oraz dno morskie i podglebie takiego obszaru, który został lub może być uznany w przyszłości za obszar, nad którym na mocy ustawodawstwa Jordanii i zgodnie z prawem międzynarodowym Jordania może sprawować suwerenne prawa do badań i eksploatacji zasobów naturalnych, żywych bądź martwych;
- c) określenia „jedno Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają, zależnie od kontekstu, Polskę lub Jordanię;
- d) określenie „obywatel” oznacza każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa oraz każdą osobę prawną, spółkę osobową oraz każde stowarzyszenie utworzone zgodnie z prawem obowiązującym w Umawiającym się Państwie;
- e) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
- f) określenie „spółka” oznacza każdą osobę prawną lub każdą jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- g) określenie „stała placówka” oznacza stałe miejsce, w którym prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa;
- h) określenia „przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- i) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki przewóz statkiem morskim, statkiem powietrznym lub pojazdem transportu drogowego, eksploatowanym przez przedsiębiorstwo, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku, gdy taki przewóz statkiem morskim, statkiem powietrznym lub pojazdem transportu drogowego jest wykonywany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
- j) określenie „właściwa władza” oznacza:
 - 1) w przypadku Polski - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela,

- 2) w przypadku Jordanii - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu niniejszej umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej nie zdefiniowane będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza umowa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania lub siedziba

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na miejsce zamieszkania, miejsce pobytu, miejsce zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze. Określenie to nie obejmuje osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie jedynie w odniesieniu do dochodu ze źródeł położonych w tym Państwie.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się w sposób następujący:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ona silniejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli status osoby mającej miejsce zamieszkania dla celów podatkowych nie może być ustalony zgodnie z postanowieniami liter a)-c), to właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu. W razie wątpliwości właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

Artykuł 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.
2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:
 - a) miejsce zarządu,
 - b) filię,
 - c) biuro,
 - d) fabrykę,
 - e) warsztat oraz
 - f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.
3. Plac budowy, prace montażowe lub instalacyjne stanowią zakład tylko wtedy, gdy trwają one przez okres dłuższy niż sześć miesięcy od daty rzeczywistego rozpoczęcia prac.
4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, określenie "zakład" nie obejmuje:
 - a) użytkowania urządzeń, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub wydawania dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa,
 - b) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania,
 - c) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo,
 - d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa,
 - e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa każdej innej działalności mającej charakter przygotowawczy lub pomocniczy,
 - f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności, o których mowa pod lit. od a) do e), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność tej placówki, wynikająca z takiego

połączenia rodzajów działalności, posiada przygotowawczy lub pomocniczy charakter.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6, działa w imieniu przedsiębiorstwa i osoba ta posiada i stale wykonuje pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, przedsiębiorstwo to będzie uważane za posiadające zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4 i są takimi rodzajami działalności, które - gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki - nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w drugim Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności przez maklera, generalnego przedstawiciela albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochód z nieruchomości

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstwa rolnego i leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których stosuje się przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, budynków, prawa użytkowania nieruchomości, jak również prawa do zmiennych i stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji pokładów mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych. Statki morskie, barki i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienie ustępu 1 stosuje się do dochodu osiąganego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku ruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo to prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie poprzez zakład tam położony. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w powyższy sposób, to zyski tego przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie, lecz tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych na działalność tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób stosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysków tylko z tytułu zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. W rozumieniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu będzie dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się części dochodu, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

Artykuł 8

Transport międzynarodowy

1. Zyski pochodzące z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich, statków powietrznych lub pojazdów transportu drogowego podlegają

opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w których znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

2. Zyski pochodzące z eksploatacji w transporcie śródlądowym barek podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

3. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu armatora statku morskiego lub armatora barki eksploatowanej w transporcie śródlądowym znajduje się na pokładzie statku lub barki, to uważa się, że jest ono położone w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się port macierzysty statku lub barki, lub jeżeli nie ma on takiego portu macierzystego - to w tym Umawiającym się Państwie, w którym armator eksploatujący statek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

4. Postanowienia ustępu 1 stosuje się również do zysków z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

1. Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa ma bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa albo
- b) te same osoby mają bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku, między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być włączone do zysków tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski tak połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między przedsiębiorstwami niezależnymi, wówczas to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku nałożonego w tym Państwie od tych zysków. Przy dokonywaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej umowy, a właściwe władze Umawiających się Państw w razie konieczności będą się wzajemnie konsultowały.

3. Postanowienia ustępu 2 nie będą miały zastosowania w przypadku oszustwa lub świadomego zaniedbania.

Artykuł 10 **Dywidendy**

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie dywidendy mogą być również opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca dywidend jest ich właścicielem, podatek ten nie może przekroczyć 10 procent kwoty dywidend brutto. Postanowienia tego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Użyte w tym artykule określenie „dywidendy” oznacza dochód z akcji, akcji gratisowych lub innych praw gratisowych, akcji w kopalnictwie, akcji członków założycieli lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochody z innych praw spółki, które według prawa podatkowego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, są pod względem podatkowym traktowane jak dochody z akcji.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli właściciel dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą przez zakład tam położony bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie, ani też obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet gdy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w drugim Państwie.

Artykuł 11 **Odsetki**

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i które są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże takie odsetki mogą być również opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca odsetek jest ich właścicielem, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek.
3. Niezależnie od postanowień ustępu 2, odsetki powstałe w Umawiającym się Państwie i wypłacane na rzecz rządu drugiego Umawiającego się Państwa, w tym jego władz lokalnych, Banku Centralnego lub jakiejkolwiek instytucji finansowej kontrolowanej przez ten rząd, podlegają zwolnieniu od opodatkowania w pierwszym wymienionym Państwie.
4. Użyte w tym artykule określenie „odsetki” oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, zarówno zabezpieczonych, jak i nie zabezpieczonych hipoteką lub prawem uczestnictwa w zyskach dłużnika, a w szczególności z dochodu z pożyczek publicznych, oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi pożyczkami, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Kary za zwłokę nie są uważane za odsetki w rozumieniu tego artykułu.
5. Postanowień ustępu 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli właściciel odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą przez zakład tam położony bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest rzeczywiście związana z zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.
6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z których działalnością powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.
7. Jeżeli między płatnikiem a odbiorcą odsetek lub między nimi a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego odsetki mające związek z roszczeniem wynikającym z długu, z tytułu którego są wypłacane, przekraczają kwotę, która byłaby uzgodniona między płatnikiem a odbiorcą odsetek bez takich powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże należności licencyjne w rozumieniu ustępu 1 niniejszego artykułu mogą być również opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca należności licencyjnych jest ich właścicielem, to ustalony podatek nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto należności licencyjnych.
3. Określenie „należności licencyjne”, użyte w tym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin, oraz patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, jak również za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje związane z doświadczeniem w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.
4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli właściciel należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony bądź wykonuje wolny zawód za pomocą stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, rzeczywiście związane są z działalnością zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.
5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z których działalnością powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych, i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.
6. Jeżeli między płatnikiem a odbiorcą należności licencyjnych lub między nimi obydwoma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota należności licencyjnych mająca związek z użytkowaniem, prawem do użytkowania lub informacją, za które jest płacona, przekracza kwotę, którą płatnik i odbiorca należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej drugiej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad

tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 13

Zyski ze sprzedaży majątku

1. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia tytułu własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, a położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z tytułu przeniesienia własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami z przeniesienia tytułu własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski osiągnięte z przeniesienia tytułu własności statków morskich, statków powietrznych, pojazdów transportu drogowego eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, barek eksploatowanych w żegludze śródlądowej albo majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich, statków powietrznych, pojazdów transportu drogowego lub barek podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się faktyczna siedziba zarządu przedsiębiorstwa.

Artykuł 14

Wolne zawody

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie. Jednakże dochód taki może być również opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie w następujących okolicznościach:

- a) jeżeli osoba przebywa w drugim Umawiającym się Państwie przez okres lub okresy przekraczające łącznie 183 dni w danym roku kalendarzowym lub
- b) jeżeli wynagrodzenia za jej usługi w drugim Umawiającym się Państwie są uzyskiwane od osób posiadających w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę albo są ponoszone przez zakład, który osoba nie mająca w tym Państwie miejsca zamieszkania posiada w tym Państwie.

2. Określenie "wolny zawód" obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub

oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentystów i księgowych.

Artykuł 15

Praca najemna

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18 i 19, płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni w ciągu każdorazowego 12-miesięcznego okresu rozpoczynającego się lub kończącego w danym roku podatkowym i
- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
- c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, wynagrodzenia uzyskiwane przez osobę z tytułu pracy najemnej wykonywanej za granicą na pokładzie statku morskiego lub powietrznego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym lub barek eksploatowanych w żegludze śródlądowej podlegają opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się faktyczna siedziba zarządu tego przedsiębiorstwa.

Artykuł 16

Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w zarządzie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi, lecz innej osobie, dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

Artykuł 18 Emerytury

Z uwzględnieniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu wcześniejszego zatrudnienia podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym ich odbiorca ma miejsce zamieszkania.

Artykuł 19 Pracownicy państwowi

1.

- a) Wynagrodzenie, inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę administracyjną lub władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki lub władzy lokalnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie;
- b) Jednakże wynagrodzenie takie podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie, a osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w tym Państwie:
 - i) jest obywatelem tego Państwa lub
 - ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

2.

- a) Wszelkie emerytury wypłacane przez lub z funduszu utworzonego przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną osobie fizycznej za usługi świadczone na rzecz tego Państwa, jednostki lub władzy lokalnej podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie;

- b) Jednakże taka emerytura podlega opodatkowaniu tylko w tym drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba ma miejsce zamieszkania w tym Państwie i jest obywatelem tego Państwa.

3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 stosuje się do wynagrodzeń i emerytur związanych ze świadczeniem usług w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą Umawiającego się Państwa, jego jednostki administracyjnej lub władzy lokalnej.

Artykuł 20

Studenci

Płatności, jakie student, praktykant lub stypendysta, który bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa ma lub miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, a który przebywa w pierwszym Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu nauki lub praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, jeżeli takie płatności pochodzą ze źródeł położonych poza tym Państwem.

Artykuł 21

Inny dochód

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, skąd one pochodzą, a które nie zostały wymienione w poprzednich artykułach niniejszej umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do dochodu innego niż dochód z majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 ustęp 2, jeżeli odbiorca takiego dochodu mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie poprzez zakład tam położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód za pomocą stałej placówki tam położonej, a prawo lub majątek, w związku z którym dochód jest wypłacany, jest faktycznie związany z działalnością tego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub 14.

Artykuł 22

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. W przypadku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce podwójnego opodatkowania unikać się będzie w następujący sposób:

[ZASTĄPIONY przez art. 5 ust. 6 Konwencji MLI]

~~[a) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany w Jordanii, to Polska, z zastrzeżeniem postanowień lit. b), zwolni taki dochód od opodatkowania,]~~

Następujący art. 5 ust. 6 Konwencji MLI zastępuje art. 22 ust. 1 lit. a niniejszej Umowy:

**ARTYKUŁ 5 KONWENCJI MLI – STOSOWANIE METOD
UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA (Opcja C)**

W przypadku, gdy osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w [Polsce] uzyskuje dochód, który zgodnie z postanowieniami [Umowy] może być opodatkowany przez [Jordanię] (z wyłączeniem sytuacji, gdy te postanowienia zezwalają na opodatkowanie przez [Jordanię] wyłącznie z powodu, że dany dochód jest także dochodem uzyskiwanym przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium [Jordanii]), [Polska] zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu takiej osoby kwoty równej podatkowi od dochodu zapłaconemu w [Jordanii].

Jednakże odliczenie takie nie może przekroczyć tej części podatku od dochodu, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na taki dochód, który może być opodatkowany w [Jordanii].

Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem [Umowy] dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w [Polsce] jest zwolniony z opodatkowania w [Polsce], wówczas [Polska] może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby uwzględnić zwolniony dochód.

- b) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga części dochodu, które zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11 i 12 mogą być opodatkowane w Jordanii, to Polska zezwoli na odliczenie od podatku dochodowego kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Jordanii. Takie odliczenie nie może jednak przekroczyć tej części podatku dochodowego obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która odnosi się do dochodu osiągniętego w Jordanii.
2. W przypadku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Jordanii podwójnego opodatkowania będzie się unikać w następujący sposób:
- a) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Jordanii osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany w Polsce, to Jordania, z zastrzeżeniem postanowień lit. b), zwolni taki dochód od opodatkowania.
 - b) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Jordanii osiąga części dochodu, które zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11 i 12 mogą być opodatkowane w Polsce, to Jordania zezwoli na odliczenie od podatku

dochodowego kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Polsce. Takie odliczenie nie może jednak przekroczyć tej części podatku dochodowego obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która odnosi się do dochodu osiągniętego w Polsce.

Artykuł 23

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa. Bez względu na postanowienia artykułu 1, postanowienia niniejszego ustępu będą miały zastosowanie również do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielania osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek, dla celów podatkowych, z uwagi na stan cywilny lub rodzinny, których udziela ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

3. Z wyjątkiem przypadku stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 6 lub artykułu 12 ustęp 4, odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek jest własnością w całości lub w części jednej lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo są przez te osoby kontrolowane bezpośrednio lub pośrednio, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

Artykuł 24

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy, to może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona

miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 23 ustęp 1 - władzy Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy.

2. Właściwa władza, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby uniknąć opodatkowania niezgodnego z niniejszą umową. Osiągnięte porozumienie będzie miało zastosowanie bez względu na terminy zawite przewidziane w prawie krajowym Umawiających się Państw.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu niniejszej umowy. Mogą one również konsultować się wzajemnie w celu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej umowie.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą porozumiewać się bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów. Jeżeli w celu osiągnięcia porozumienia istnieje potrzeba bezpośredniej wymiany opinii, może to nastąpić w ramach komisji złożonej z przedstawicieli właściwych Umawiających się Państw.

Artykuł 25

Wymiana informacji

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, konieczne do stosowania postanowień niniejszej umowy, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków wymienionych w niniejszej umowie, w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z umową. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa i będą udzielane tylko osobom i władzom (w tym sądowym albo organom administracyjnym) zajmującym się ustalaniem, poborem albo ściąganiem podatków, których dotyczy umowa, lub organom rozpatrującym środki odwoławcze w sprawach tych podatków. Wyżej wymienione osoby lub władze będą wykorzystywać informacje tylko w tych celach. Mogą one udostępnić te informacje w postępowaniu sądowym lub do wydawania orzeczeń.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały właściwe władze Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,

- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby jakąkolwiek tajemnicę handlową, przemysłową, gospodarczą lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstw, lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

Artykuł 26

Przedstawiciele dyplomatyczni i urzędnicy konsularni

Postanowienia niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących przedstawicielom dyplomatycznym lub urzędnikom konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Następujący art. 7 ust. 1 Konwencji MLI ma zastosowanie i zastępuje postanowienia niniejszej Umowy¹:

ARTYKUŁ 7 KONWENCJI MLI – ZAPOBIEGANIE NADUŻYCIOM TRAKTATÓW (*test głównego celu - tzw. klauzula PPT*)

Bez względu na postanowienia [Umowy], korzyść w niej przewidziana nie zostanie przyznana w odniesieniu do części dochodu, jeżeli można racjonalnie przyjąć, mając na względzie wszelkie mające znaczenie fakty i okoliczności, że uzyskanie tej korzyści było jednym z głównych celów utworzenia jakiejkolwiek struktury lub zawarcia jakiejkolwiek transakcji, które spowodowały bezpośrednio lub pośrednio powstanie tej korzyści, chyba że ustalono, że przyznanie tej korzyści w danych okolicznościach byłoby zgodne z przedmiotem oraz celem odpowiednich postanowień [Umowy].

Artykuł 27

Wejście w życie

1. Umawiające się Państwa przeکاżą sobie wzajemnie noty o spełnieniu wymogów konstytucyjnych niezbędnych do wejścia w życie niniejszej umowy.
2. Niniejsza umowa wejdzie w życie po upływie 60 dni od daty otrzymania noty późniejszej, o której mowa w ustępie 1, i jej postanowienia będą miały zastosowanie:

¹ Art. 7 ust. 1 Konwencji MLI ma zastosowanie do wszystkich przepisów Umowy (w związku z tym, że w praktyce zostaje on dodany do Umowy).

- a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym umowa weszła w życie,
- b) w odniesieniu do innych podatków - do podatków naliczanych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym umowa weszła w życie.

Artykuł 28

Wypowiedzenie

Niniejsza umowa pozostanie w mocy do czasu jej wypowiedzenia przez Umawiające się Państwo. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć umowę na 6 miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego następującego po upływie okresu pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej umowy poprzez przekazanie w drodze dyplomatycznej noty o wypowiedzeniu. W takim przypadku umowa przestanie obowiązywać:

- a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu,
- b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu - za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w Ammanie dnia 4 października 1997 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, arabskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W razie rozbieżności przy interpretacji tekst angielski będzie rozstrzygający.